

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Hany Kadaňové ve věci

žalobce:

FORBEST GLOBAL s. r. o., IČO 61856355
sídlem Vosmíkových 930/12, Praha 8
zastoupen advokátem JUDr. Jaroslavem Hoškem
sídlem Karmelitská 379/18, Praha 1

proti

žalovanému:

Odvolací finanční ředitelství
sídlem Brno, Masarykova 427/31

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2021, č. j. 23790/21/5300-22441-705341,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutím Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 11. 5. 2020, č. j. 3909113/20/2001-52524-111683, č. j. 3908977/20/2001-52524-111683, č. j. 3908656/20/2001-52524-111683, č. j. 3908849/20/2001-52524-111683, č. j. 3909196/20/2001-52524-111683, č. j. 3909271/20/2001-52524-111683, č. j. 3907879/20/2001-52524-111683 a č. j. 3909328/20/2001-52524-111683. Těmito rozhodnutími byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad a prosinec 2017 a leden až červen 2018.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobce v podané žalobě předně brojí proti způsobu, jakým se správce daně a žalovaný vypořádali s vybranými návrhy na provedení výslechu svědků. Namítá zkrácení procesních práv neumožněním osobní účasti u výslechu svědkyně X; brojí proti závěru o důvodech neprovedení výslechu svědků X a X; poukazuje na neprovedení výslechu navrženého svědka X; jakož i formuluje argumentaci ve prospěch závěru o nutnosti opakování výslechu svědků X, X a X za účelem odstranění rozporů mezi jejich výpověďmi a ostatními ve věci provedenými důkazy.
3. Dále žalobce namítá, že správce daně a žalovaný adekvátně nevyjádřili existenci důvodných pochybností stran faktického uskutečnění žalobcem deklarovaných zdanitelných plnění a nedošlo k přenosu důkazního břemene v tomto směru zpět na něj. V tomto směru žalobce rozporuje závěry správce daně a žalovaného stran jednotlivých okolností vedoucích ke vzniku pochybností o sporných zdanitelných plněních; především pak považuje podmínky kladené na míru prokázání jím činěných tvrzení za neúměrně striktní a neodpovídající specifickému (objektivně danému) charakteru jak jej samotného, tak smluvních vztahů mezi ním a jeho dodavateli.
4. Rovněž žalobce uvádí, že správce daně odmítl jím vznášený nárok na odpočet DPH s ohledem na zjištěné neodvedení daně do státního rozpočtu na počátku fakturačního řetězce. V situaci, kdy současně nebyl usvědčen z daňového podvodu, považuje žalobce tento závěr za nezákonný.
5. Žalobce taktéž konstatuje, že se žalovaný nezabýval otázkou daňové neutrality z hlediska odvedení DPH subjekty, od nichž zdanitelné plnění přijal.
6. Závěrem žalobce poukazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2020, č. j. 1 Afs 334/2017-54, jímž bylo rozhodnuto o předložení předběžné otázky k Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „SDEU“), k čemuž konstatuje, že v daném kontextu je závěr o odmítnutí odpočtu DPH z důvodu pochybností o tom, poskytl-li zdanitelné plnění dodavatel uvedený na daňových dokladech do doby rozhodnutí o dané předběžné otázce předčasný.
7. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobci nárok na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popírá oprávněnost žaloby a předestírá obdobnou argumentaci, kterou již zaujal v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
9. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl a žalobci nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

III.

Posouzení žaloby

10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
12. Žaloba není důvodná.
13. Soud předesílá, že obdobnými námitkami jako v žalobě, se žalovaný již zabýval v napadeném rozhodnutí a vyprávěl se s nimi důkladně a podrobně.
14. Pokud jde o námitky týkající se výsledku svědků, soud nejprve uvádí, že daňový spis dokumentuje, že svědci X, X, X a X byli v průběhu daňového řízení vyslechnuti, přičemž zástupce žalobce byl výsledkům přítomen. Pokud jde o žalobcem požadovaný opakovaný výslech těchto osob, žalobce vůbec neuvádí, ke kterým okolnostem měl být opakovaný výslech proveden. Za těchto okolností a rovněž s přihlédnutím k tomu, že zástupce žalobce se účastnil výsledku těchto svědků a nic mu nebránilo klást svědkům otázky na příslušné (soudu nevyjevené) okolnosti, je námitka brojící proti neprovedení opakovanému výsledku uvedených osob nedůvodná.
15. Co se týče výsledků paní X a pánů X a X, byli vyslechnuti na základě žádosti o mezinárodní spolupráci při správě daní dle nařízení Rady (EU) č. 904/2010. K této formě mezinárodní spolupráce existuje setrvalá judikatura správních soudů. V rozsudku ze dne 21. 1. 2014, č. j. 1 Afs 73/2011-167, publ. pod č. 3016/2014 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud vyslovil: „*Pokud cizí právo účast daňového subjektu na výsledku svědka umožní, český správce daně uvědomí v návaznosti na sdělení správního orgánu dožádaného státu daňový subjekt o místě a čase konání výsledku. Náklady spojené s cestou do zahraničí, eventuálně náklady na tlumočnicka a zastoupení v dožádaném státě, nese plně český daňový subjekt (srov. přiměřeně § 76 odst. 3 daňového řádu), ledaže snad právo dožádaného státu stanoví jinak. [...] Pokud by dožádaný stát účast českého daňového subjektu na výsledku svědka s odkazem na své vnitrostátní předpisy odmítl, může správce daně použít jako důkaz informace týkající se výpovědi dané osoby. Půjde o listinu osvědčující uskutečněný výslech, z níž bude zpravidla patrný průběh výsledku, obsah položených otázek a odpovědi vyslychané osoby, případně další důležité skutečnosti. Takový listinný důkaz musí být součástí veřejné části správního spisu, ale musí být českému daňovému subjektu také předestřen. Daňový subjekt musí mít vždy možnost se k takovému důkazu vyjádřit a navrhnout případně další důkazy (srov. cit. Rozsudek čj. 5 Afs 51/2008 – 95).*“
16. Daňový spis dokumentuje, že těmto požadavkům správce daně vyhověl a že žalobce měl se s předmětnými výpověďmi seznámit a reagovat na ně. V tomto směru žádná práva žalobce zkrácena nebyla.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

17. Co se týče neprovedení navrhovaného výsledku svědka X, soud se zcela ztotožňuje s žalovaným, že žalobce neposkytl žalovanému potřebnou součinnost a neuvedl žádné údaje, které by tohoto svědka umožňovaly dohledat. Žalovaný správně uzavřel, že provedení tohoto výsledku tak nebylo objektivně možné.
18. Pokud jde o otázku přenesení důkazního břemene, pak výzvami k odstranění pochybností ze dne 27. 6. 2018, č. j. 1310737/18/2809-60563-607123, č. j. 1310760/18/2809-60563-607123, č. j. 1310793/18/2809-60563-607123, a č. j. 1310834/18/2809-60563-607123, správce daně zdůvodnil svoje pochyby, přičemž předmětné výzvy obsahovaly zcela konkrétní pochybnosti správce daně. Důkazní břemeno tak přešlo zpět na žalobce. V podrobnostech soud odkazuje na body 12-23 napadeného rozhodnutí.
19. Co se týče nepřípustného zohlednění neuhrazené daně v rámci fakturačního řetězce a toho, že žalobce nebyl usvědčen z daňového podvodu, pak je třeba konstatovat, že žalobce odůvodnění napadeného rozhodnutí dezinterpretuje. To je totiž založeno na tom, že žalobce neunesl své důkazní břemeno ve vztahu k uplatněnému nároku na odpočet DPH, nikoli na jiných – v této námitce podsouvaných – skutečnostech.
20. Pokud jde o námitku žalobce, že se žalovaný nezabýval otázkou daňové neutrality z hlediska odvedení DPH subjekty, od nichž zdanitelné plnění přijal, nejedná se o projednatelný žalobní bod, neboť z takto strohého konstatování není vůbec patrné, v čem má spočívat nezákonnost napadeného rozhodnutí, a už vůbec není zřejmé, z jakých hledisek by se soud měl tímto konstatováním zabývat.
21. Konečně k poslední námitce týkající se dopadů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2020, č. j. 1 Afs 334/2017-54, na meritum nyní projednávané věci, soud konstatuje, že dané usnesení rozšířeného senátu na nyní projednávanou věc nedopadá. Týká se totiž situací, kdy sice bylo prokázáno faktické přijetí zdanitelného plnění, a to v podobě a rozsahu daňovým subjektem deklarované, avšak současně nebylo prokázáno, že k přijetí onoho zdanitelného plnění došlo od konkrétního plátce DPH. V nyní projednávané však soud dává plně zapravdu žalovanému, že otázku totožnosti konkrétního dodavatele deklarovaného zdanitelného plnění je možno zkoumat až poté, co je v řešené věci postaveno najisto, že k přijetí deklarovaného zdanitelného plnění fakticky došlo, a že jeho podoba a množství odpovídá předloženým daňovým dokladům. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí (zejména body 28, 46, 50, 59, 66, 71) však plyne, že nebylo prokázáno, že žalobcem deklarovaná zdanitelná plnění byla žalobci fakticky poskytnuta.
22. Soud shrnuje, že na drtivou většinu žalobních námitek poskytl již zevrubné a se zákonem souladné odpovědi žalovaný v napadeném rozhodnutí, a jeho závěry si soud proto osvojuje a v podrobnostech na ně odkazuje.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Soud uvážil, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. června 2022

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.